

زمان طوفان نوح:

زمان طوفان نوح:

بحسب التاريخ التوراتي لطوفان نوح فإنه حدث قبل الميلاد بأربعة آلاف عام تقريباً - وهذا يعتمد حتى بعض من تعرضوا لتفسير القرآن- وفي هذا الوقت كان الوادي الخصب ممتلئاً بالمياه المالحة وقد تكون الخليج الحالي، وهذا يعني أن مكان الطوفان هو بلاد ما بين النهرين، وبما أن المنطقة منبسطة فكميات المياه التي يمكن أن تعمل طوفاناً بحجم طوفان نوح لأبد أن تأتي من خزان كبير للماء، ولهذا صوّرت التوراة على أنه طوفان شمل كل الكرة الأرضية وبارتفاع هائل وقد تبين أن هذا الفرض المذكور في التوراة الحالية يتعارض مع الحقائق العلمية والتاريخية والجيولوجية.

بنابر روایت تاریخی تورات، طوفان نوح تقریباً چهارهزار سال پیش از میلاد رخ داده است. برخی مفسران قرآن نیز این تاریخ را تأیید کرده اند. در آن زمان، دره حاصلخیز یعنی خلیج کنونی، سرریز از آبهای شور بود و این به آن معنا است که مکان وقوع طوفان، سرزمین بین النهرین بوده است. با توجه به هموار بودن این منطقه، مقادیر انبوه آب که بتواند طوفانی در حجم و اندازه طوفان نوح به راه بیاندازد، حتماً باید از یک منبع بزرگ آب سرچشمه گرفته باشد. به همین دلیل توصیف تورات از طوفان اینگونه است که با ارتفاع بلند خود تمام کره زمین را پوشانده است. پیشتر اشاره شد که این فرض ذکر شده در تورات با حقایق علمی، باستانی و زمین شناسی ناسازگار است.

يبقى الاحتمال الآخر وهو أن نوحاً وقومه الذين يمكن أن نقول إنهم أسلاف السومريين أو السومريون الأوائل كانوا يعيشون في الوادي الخصب، وأن

الطوفان حصل في الوادي الخصب (الخليج الحالي) وإذا كان الأمر كذلك
فما يحدد زمن الطوفان هو تاريخ امتلاء الوادي بالمياه وحصول قفزة
هيدروليكية للمياه المالحة ربما اكتسحت مناطق شاسعة من جنوب العراق
الحالي وامتلاء الوادي بالماء تماماً يقدر بين (15000 – 8000) عاماً قبل
الميلاد تقريباً.

احتمال ديگري باقى مى ماند؛ اينکه نوح و قوم او يعنى كسانى كه مى توانيم
آنها را نياکان سومريان يا سومرى هاى باستان بناميم، در دره حاصلخيز
(خليج کنونی) زندگى ميکرده اند و طوفان نیز در همین منطقه روى داده است.
اگر چنین باشد، زمان وقوع طوفان برابر است با تاريخ لبريز شدن دره از آب
و وقوع جهش هيدروليك در آبهاى شور، كه چه بسا مناطق وسيعى از
جنوب عراق کنونی را رفته و دره را با آب پر کرده است. اين تاريخ تقريباً ۱۵ تا
۸ هزار سال پيش از ميلاد مسيح تخمين زده مى شود.

فيكون ما حصل عبارة عن فيضان للوادي سببته كميات المياه الكبيرة التي
وفرها ذوبان الجليد في نهاية العصر الجليدي والتي شكّلت عيون ماء تصب
في البحار، ويضاف لها عيون الماء التي كانت تصب في البحر والتي أدت
إلى ارتفاع منسوب مياه البحر حتى انكسر السد الطبيعي ودخلت مياه البحر
للوادي، ويمكن أن تكون قد رافقتها مياه أمطار وارتفاع منسوب مياه الأنهار
التي كانت تدخل للوادي من الجهة الأخرى، وبهذا التقى الماء في الوادي
وحصل الفيضان والقفزة الهيدروليكية للمياه حتى غطت مناطق من جنوب
العراق ثم انحسرت المياه باتجاه الوادي أو - الخليج الحالي - مرة أخرى
ورست السفينة لتبدأ رحلة الإنسانية الأولى التي وصلتنا بصورة مسجلة
ومكتوبة في جنوب العراق ﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ * وَفَجَّرْنَا
الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴾ (القرآن الكريم - سورة القمر - الآيات: 11 - 12).

پیامد آنچه رخ داد، وقوع طوفان در دره می‌باشد که دلیل آن نیز مقادیر عظیم آب ناشی از ذوب شدن یخ‌ها در پایان عصر یخبندان بوده‌است. این آب‌ها باعث پیدایش چشمه‌هایی شد که به دریاها می‌ریخت. آب این چشمه‌ها به آب دریاها اضافه شد که به بالا رفتن سطح دریا، شکسته شدن سد طبیعی و ورود آب دریا به دره منجر گردید. شاید بارش باران و بالا رفتن آب رودخانه‌هایی که به دره می‌ریختند، نیز مزید بر علت شده باشد. به این ترتیب آبها در دره به هم رسیدند و سیل و جهش هیدرولیک پدیدار شد، آن هم به گونه‌ای که مناطق جنوبی عراق به زیر آب رفت. سپس یک بار دیگر آب به سمت دره (یا خلیج کنونی) فروکش کرد و کشتی لنگر انداخت تا به این ترتیب نخستین سفر انسانی در جنوب عراق که به صورت مدون و مکتوب به دست ما رسیده است، آغاز گردد ﴿ پس گشودیم درهای آسمان را به آبی ریزنده * و بشکافتیم زمین را چشمه‌هایی پس به هم پیوستند آب‌ها بر کاری مقدرشده ﴾ (قرآن کریم، سوره قمر، آیه‌های ۱۱ و ۱۲).
